

Bemærkninger til forslaget

Hidtil har de fleste forsikringer kun kunnet opsiges med 1 måneds varsel før hovedforfaldsdatoen. Det har betydet en stavnsbinding af kunderne, der har ledt til begrænset mobilitet og konkurrence på forsikringsområdet.

Efter behandling i Folketinget af forslag til lov om ændring af lov om forsikringsaftaler, lov om erstatningsansvar og lov om kreditaftaler. (Nye regler i forsikringsaftaleloven om begrundelsespligt, lempelsesregel ved afgivelse af urigtige oplysninger, præmiebetaling, vejledning om acontobetaling og direkte krav ved skadevolders konkurs m.v. samt ændring af rentesatsen i visse formueretlige love) i foråret 2003 blev det besluttet, at forsikringsselskaberne per 1. juli 2004 skulle tilbyde deres kunder et produkt med 1 måneds opsigelsesvarsel, jf. L 169 (2002-03). Der henvises til Folketingstidende A 4362 og 4407 og FF 5924, 10091 og 10510 og B 1631. Det er sikret som offentligretlig regel i § 57 i lov om finansiel virksomhed, som hører under Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Under behandling af L 169 kom justitsministeren med følgende løfte som svar på spm. 6:

»Som det også fremgår af lovforslagets bemærkninger og besvarelsen af de tidligere spørgsmål, er jeg imidlertid indstillet på at fremsætte et lovforslag om adgangen for forsikringstageren til at opsiges forsikringen i forsikringstiden, hvis det – mod forventning – viser sig, at der ikke inden for den tidshorizont på 1 år, som er oplyst af Forsikring & Pension, sker en tilfredsstillende udvikling på forsikringsmarkedet«

En ny redegørelse fra brancheforeningen Forsikring & Pension (jf. Retsudvalget 2003-04 alm. del – bilag 1205) synliggør konsekvenserne af lovændringen og forsikringsselskabernes egen administration af ordningen. I langt de fleste tilfælde har forsikringsselskaberne blot skabt et ekstra produkt med 1 måneds varsel. Der er dog to forhold, som ikke fremgår af rapporten, men som er afgørende for, at hverken mobilitet eller øget konkurrence opnås med de gældende regler.

1. I princippet er det kun nye kunder, som kan benytte sig af de korte varsler med det samme. For alle andre kunder gælder det, at de først kan be-

nytte sig af den nye ordning 1 måned før hovedforfaldsdatoen. Det betyder, at hele den danske forsikringsportefølje stadig er bundet af de gamle regler, og det forhindrer mobiliteten.

2. De kunder, hvis selskaber kræver en præmieforøgelse på 6-8 pct. for forsikringer med kortere opsigelser, betaler en pris, der langt overstiger de omkostninger, som er forbundet med selve opsigelsen. Det er en merpris svarende til ca. 1.000 kr. ekstra om året blot for at sikre sig muligheden for at opsiges en forsikring med kort varsel. Den betydelige omkostning gør det naturligvis lidet attraktivt for kunderne at skifte forsikringsselskab før hovedforfald.

Forsikringsselskaberne begrunder blandt andet den høje pris med de administrative omkostninger, der er forbundet med, at kunderne skifter selskab. Det giver ingen mening, da alle forsikringsselskaber benytter sig af det samme elektroniske netværk (EDI), hvorfor selskaberne ikke har store udgifter forbundet med at administrere et skift. Det kan maksimalt beløbe sig til 50-100 kr. Tværtimod er det som regel det selskab, som modtager kunden, der har de største udgifter (bl.a. kontrol af kundens oplysninger).

Den høje pris begrundes også med, at kunderne vil spekulere i sæsonudsvingene i den forsikringsmæssige risiko (f.eks. at risikoen for at køre galt i ens bil er højere om vinteren end om sommeren). Dette er imidlertid ikke muligt, da alle ca. 150 selskaber i Danmark har samme sæsonudsving.

Derfor vil en kunde, der skifter selskab, ikke opnå nogen sæsonmæssig gevinst. Kunden kan naturligvis opnå en gevinst ved at skifte, men det sker typisk, fordi et andet selskab evner at køre med lavere omkostninger og derfor kan tilbyde en lavere pris. Det har dog intet med risiko at gøre. I stedet handler det om, at selskaberne er bange for at miste deres kunder i utide, hvorfor de pålægger kunden en form for loyalitetsrisikopris.

Det konkluderes yderligere i redegørelsen, at forsikringstagerne ikke er interesserede i den nye ordning. Men når selskaberne fastholder kunderne i, at de